ZÁKLADNÍ ŠKOLA
A MATEŘSKÁ ŠKOLA
NYMBURK
LETCŮ R.A.F. 1989 p.o.

2. číslo

listopad - prosinec
2018

RAFLET

Mikuláš s čerty a andělem opět vyrazili mezi děti do lavic

Víte, kde se vzala mikulášská tradice?

I žáky naší školy navštívil 5. prosince Mikuláš s čerty a andělem. Ty zlobivé pokáral, uhelné šmouhy od čertů děti smývaly ještě doma a sem tam se to neobešlo bez slziček, ale pro každého si nakonec našel i nějakou tu dobrotu, pokud mu děti slíbily, že už budou hodné. A tak to má být.

Mikulášská nadílka v předvečer svátku Mikuláše má dlouhou tradici, předvánoční čas si bez ní nedovedeme představit. Kdo to byl ale ten Mikuláš a proč s ním chodí zrovna čert s andělem?

Mikuláš byl skutečnou historickou postavou. Narodil se asi roku 280 v dnešním Turecku do rodiny rybáře, proto je i patronem rybářů. Brzy osiřel a svůj majetek rozdal chudým. Působil jako biskup v městečku Myra. Zemřel 6. prosince roku 350, proto na tento den

Pokračování na str. 2

Obsah čísla

Fotoreportáž: Vánoční jarmark

Rozhovor s ředitelem školy

Dopis zlaté rybce

Žáci Rafky v adventní Praze

Ohlédnutí: Retro týden

Akce školy a ŠD

MŠ Větrník

Sport - florbal

Zábava

Pokračování str. 1

připadá jeho svátek. Dnešní tradice rozdávání sladkostí souvisí s jeho štědrostí a dobrotou. O jeho ušlechtilých skutcích, rozdávání zlaťáků a záchraně chudých se vypravují legendy.

A kde se vzal čert s andělem? Když Mikuláš jako biskup přijížděl na návštěvu do Evropy, prý s sebou míval černošského sluhu na znamení toho, že není zdejší. V Evropě byla tehdy černošská rasa neznámá, proto si ho místní hlavičky přetvořily na čerta. A aby byly síly dobra a zla v rovnováze, tak k němu přibyl ještě anděl.

Mikulášská tradice nám připomíná, jak to ve světě chodí. Že dobro a zlo kráčejí spolu a je jen na nás, co v sobě i kolem sebe necháme zvítězit.

A ještě jedna zajímavost na závěr. Z tradice Mikuláše se v Americe postupně vyvinul fenomén Santa Clause, který také roznáší dárky, ale až o Vánocích. Málokdo ví, že tyto osoby mají hodně společného.

Mgr. Zdeňka Léblová

Nejveseleji bylo na Mikuláše u těch nejmenších v prvních a v druhých třídách. Když bylo nejhůř, zachraňovaly situaci paní učitelky.

Foto: Veronika Jirásková, 9. B a Veronika Elišková, 9. A

9. vánoční jarmark se povedl, už vyhlížíme jubilejní desátý

Tradiční akci neohrozila ani nepřízeň počasí. Návštěvníci si mohli domů odnést výzdobu podle vlastního výběru z nepřeberného množství dětských výrobků. Činili se hlavně žáci na prvním stupni. Letošní ročník obohatil stánek MŠ Větrník. Nechyběl ani stánek s občerstvením, ohrádka se zvířátky a vystoupení hudební i mažoretkové. Už teď se těšíme na jubilejní desátý ročník.

Foto Mgr. G. Vejvodová

Pokračování na str. 12

Šesťáci psali dopis zlaté rybičce místo Ježíškovi. Co si přáli? Zdraví a štěstí, ale i sníh, zvířátka, cestu do vesmíru či jedničky

Šesťáci ze 6. A a 6. C se učí psát dopis. Napsali zlaté rybičce, aby jim splnila tři přání. Jedno pro ně, druhé pro rodinu a třetí pro okolí. Ta nejzajímavější nabízíme k přečtení.

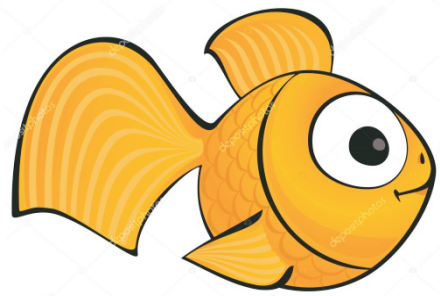

Zlatá rybko, moje první přání je, abych byl dobrý obránce v hokeji. Když budu dobře bránit, nedostane náš tým žádnou branku. S dobrou obranou bychom vyhrávali ještě víc. Trenér a táta by ze mě měli velkou radost.
Mé druhé přání je pro mou rodinu. Přál bych si, aby byli všichni zdraví a mohli tak dělat to, co mají rádi. Jedna sestra pádlovat, druhá výtvarně tvořit, bratr běhat pro radost, rodiče co nejdéle chodit na procházky s pejsky.
Moje třetí přání je pro lidi na celém světě. Přál bych jim, aby byli šťastní a pomáhali si. Pokud se všichni kolem nás usmívají, je nám všem dobře. Potom se bude na světě žít lépe.

Přeji si, abych uměla hrát hezky na kytaru. Hraji na ni ráda a chtěla bych rodině zahrát u stromečku.
Mé další přání je pro můj nejoblíbenější kroužek. Pro hasiče (Mladé hasiče Sboru dobrovolných hasičů v Nymburce), protože tam ráda chodím. Jsou na mě všichni hodní a milí. A to přání je nový dopravní automobil, protože ten starý je malý a nenaskládáme tam hasičské věci.

Přála bych si dalšího jorkšírského teriéra. Když jsem ve škole, je náš pejsek doma sám a je mu smutno. A kdyby tam měl kamaráda, mohli by si spolu hrát. A byla by větší zábava na procházce.

Moje přání by bylo pro náš svět. Chtěla bych, aby lidé neodhazovali jen tak odpadky, protože to ničí naši planetu. A také to může sežrat nějaké zvíře, bude mu špatně a může i umřít.

Mé přání je pro Nymburáky. Přál bych si, aby v Nymburce vybudovali městský bazén s tobogánem, brouzdalištěm a venkovním bazénem. Když je v létě horko, musí Nymburáci jezdit do okolních měst. Ten starý je zavřený, vždycky mi v něm byla zima a chybí mi tobogán.

Zlatá rybko, moje přání je, aby každou zimu napadlo tři a půl metru sněhu. Abychom si mohli stavět bunkry a prohrabávat se až do školy. Mohli bychom skákat ze střech do sněhových závějí. Rád se kouluji a válím ve sněhu. Zima bez sněhu není zima, ale jaro.

Moje přání je, abych měla do konce školy jedničky z českého jazyka, protože potom by mě mamka pustila na závody se psem. Mohla bych také dělat svoji vysněnou práci, a to pomáhat zvířatům. Být zvěrolékařkou je skvělé a mně se to moc líbí.
A další přání je pro celou Českou republiku. Přeji jí, aby v ní už nebyla nikdy žádná válka. Protože války jsou hnusné. Lidé jsou podvyživení, zranění, nasazují životy, umírají.

Mé přání, rybko, je zažít něco z minulosti. Třeba z doby kamenné. Chtěl bych se účastnit lovu na mamuty, zažít hodně bitev, sametovou revoluci a hlavně se chci potkat se všemi svými předky.

Zlatá rybko, přála bych si, abychom byli všichni o Vánocích spolu. Babička bydlí na Moravě a já ji mám moc ráda a bratr je v Americe.
Taky bych si přála, aby bylo na světě méně odpadků, aby lidé začali víc třídit.
Další přání je pro třídu. Přeji jí novou tabuli a

Obrázky zdroj Internet

Pokračování na str. 5

Pokračování str. 4

lavice. Některé jsou počmárané, mají díry a tabule se mi nelíbí.

Zlatá rybko, moje přání je, aby mi byla umožněna cesta do vesmíru. Chtěla bych vidět Zemi z dálky. Stoupnout si na Měsíc. Nebo si zkusit vypěstovat rostlinu na Marsu. Mám hrozně ráda vesmír.
Moje další přání je, aby od všech ohrožených zvířat žilo na zemi více kusů. Mám moc ráda zvířata. A zrovna kapustňák, který je jeden z mých nejoblíbenějších zvířat, je ohrožený. Nechtěla bych, aby vyhynul.

Jedno přání bych využil na cestu kolem světa. Rád cestuji a chtěl bych vidět například Švédsko, USA. A v každém státě bych žil minimálně měsíc, abych poznal místní lidi, zvyky, jídlo, památky a pak bych jel dál. Cestoval bych letadlem, protože jsem letěl zatím jen dvakrát.
Naší rodině bych přál, aby náš pes nikdy neumřel. Líza je hezký veselý pejsek, kterého máme všichni rádi. Je s ní zábava a na vycházce spousta dobrodružství. Rybičko, zařiď, ať je naše Líza nesmrtelná, nebo ať žije stejně dlouho jako my.

Zlatá rybko, mé přání je, abych už mému třídnímu učiteli nelezla tolik na nervy, jelikož se mi to vrací. Třeba když se přihlásím a chci normálně odpovědět, tak si myslí, že zase řeknu nějakou blbinu.

Rybko, mé přání je, aby zavládl světový mír, protože v dnešní době je mnoho zbytečných sporů a atentátů, při kterých umírají nevinní lidé.

Já bych si přál, aby se ze mě na měsíc stal Harry Potter a abych ten měsíc dělal to, co on ve známém filmu. Je můj hrdina a závidím mu kouzlení, létání na koštěti a mnoho dalších kouzelnických triků.

Další přání je, aby v České republice bylo moře. Ale teplé, aby se v něm dalo koupat, protože mám koupání moc rád. Ještě radši se potápím pro různé mušle. Líbí se mi na tom, že nevíš, co tě pod hladinou překvapí.

Přála bych si robota, co by za mě dělal domácí práce, psal úkoly nebo aby za mě chodil do školy.

Moje přání se týká osmáků, mých mazlíčků. Měl jsem čtyři, ale jednoho jsem dal kamarádce, protože jí jeden umřel. Teď mám dva kluky a jednu holku. Chtěl bych pro ně nové věci, například kolotoč, domeček, misku nebo napáječku.

Rybko, mám přání, abychom měli více peněz. Vím, že je využijeme tak, jak se má. Na naši půjčku a jiné výdaje, pro věci, co potřebujeme jako jídlo, boty, oblečení, rovnátka. Vím, že to chápeš, jsi totiž chytrá.

Má touha je, abych měla rovné zuby bez rovnátek. Mám je sice nasazená krátce, ale nemůžu jíst gumové medvídky, žvýkačky a další lepkavé pamlsky, které mám tak ráda. Nejhorší na tom je, že se v puse dělají afty a puchýře, které dost bolí. A také mě nebaví si po každém jídle čistit zuby.

Já bych si přála, aby si má rodina se mnou jednou za čas zahrála například „Člověče, nezlob se“ nebo karty nebo Dostihy a sázky.
Další přání je, aby mi má sestra odpustila vše, co jsem jí kdy způsobila. Protože když jí třeba omylem praštím, tak se na mě naštve, začne se zlobit a nebaví se se mnou a mně je to moc líto. Tak tě rybko žádám, abys to mezi námi urovnala.

Obrázky zdroj Internet

Vánoční rozhovor s ředitelem naší školy Mgr. Jiřím Cabrnochem

Do vánočního čísla Rafletu jsme se zeptali ředitele školy, jak hodnotí letošní rok, co škola připravuje nového a jak on sám prožívá Vánoce.

1. Jak byste z pozice ředitele zhodnotil uplynulý rok 2018?

Domnívám se, že i v končícím roce 2018 převažovala pozitiva nad stránkami stinnými. Škola fungovala, jak by fungovat měla, a když se objevil problém, tak jsme se ho snažili v zárodku vyřešit.

2. Jakým způsobem škola vyřešila nenadálý odchod nového učitele angličtiny pana Leigha Newtona, který všechny moc mrzí?

Mě to samozřejmě také velmi mrzí, ale toto škola nemohla ovlivnit. Pan Newton odešel sám, zřejmě kvůli zdravotním potížím. Jeho hodiny jsme rozdělili mezi stávající učitele tak, aby vše bez problémů fungovalo a aby byly minimální změny v rozvrhu.

3. Rafka nemá vhodný prostor pro pořádání školních či kulturních akcí, co s tím budete dělat?

Tento problém řešíme právě teď. Z prostoru bývalých šaten 2. stupně bychom chtěli vytvořit kulturní zázemí školy pro různá vystoupení, promítání, přednášky, besídky a podobně. Nyní je celá věc ve stádiu projektu. Rádi bychom, kdyby sál fungoval už od září 2019, ale samozřejmě pokud půjde všechno dobře. Je třeba vyřešit spoustu administrativy, výběrová řízení a tak dále.

4. Plánuje škola v blízké době nějakou větší opravu?

Co se týká rekonstrukce školy, je to nekonečný proces. Snad nejvíce potřebná je rekonstrukce pavilonu kuchyně, která byla v posledních letech enormně vytížená, dále se můžeme bavit o zateplení budovy školy, rekonstrukci areálu hřiště, rozvodech odpadu a další věcech. Všechno postupně, nepůjde to najednou.

5. A teď trochu vánočně. Co máte na Vánocích nejraději?

Pro děti jsou Vánoce časem dostávání dárků. Pro mě jsou Vánoce časem, kdy vnímám radost těch obdarovaných. Prostě mám radost z radosti druhých. Nemám moc rád návštěvy, mám rád svůj klid, ale zároveň o Vánocích chci být nablízku těm, na které mám jindy málo času. Vánoce jsou časem procházek, rozjímání, ale taky cukroví a pohádek. Už si zvykám, že Vánoce jsou bez sněhu, ale neumím si představit Vánoce bez Popelky nebo Mrazíka.

6. Na co vzpomínáte z dětství?

Říká se, hlavně ženy rády říkají, že chlap je dítětem po celý život. Moje vzpomínky na dětství jsou velmi často spojeny s lidmi, kteří už tady s námi nejsou. Teprve po jejich odchodu zjistíte, jak moc vám chybí. Ty vzpomínky nejsou o hračkách, věcech, ale o lidech.

7. Co byste popřál žákům Rafky i veřejnosti k Vánocům?

Všem bych chtěl popřát hlavně pevné zdraví. Zdraví není samozřejmost, mnohdy si to uvědomujeme v bolestech. Chci také popřát všem hodně štěstí. A ještě jedno přání mě v dnešní době napadá. Přeji všem hodně slušnosti, respektu a úcty kolem sebe. Když už se nám toho nedostává od lidí, od kterých se to očekává z titulu jejich funkce, pak zkusme toto najít v našem nejbližším okolí. Žijme svůj život teď, dívejme se na svět s úsměvem a nenechme si ho pořád někým a něčím otravovat. Přeji všem krásný rok 2019.

Redakce

Rafka vzala útokem adventní Prahu

Třídy 8. B i 6. B si prohlédly Pražský hrad

Dne 12. 12. se vypravila třída 8. B na prohlídku Pražského hradu. Paní učitelka Vejvodová vybrala objekty, o kterých jsme se učili a budeme učit v dějepise. Nejprve jsme si prošli katedrálu Sv. Víta, dozvěděli jsme se, kdo ji stavěl, kdo všechno je v ní pochován i kde jsou uloženy korunovační klenoty. Pokračovali jsme do Vladislavského sálu, kde předávají prezidenti státní vyznamenání. Následovala bazilika svatého Jiří, která je jedním z nejstarších kostelů u nás a je v ní pohřbena svatá Ludmila. Prohlídku po hradním komplexu jsme zakončili ve Zlaté uličce plné barevně zdobených malých domečků. Tyto domy využívali za doby Rudolfa II. alchymisté vyrábějící kámen mudrců, zlato či elixír mládí. Dnes se v nich nachází obchůdky se suvenýry. U Daliborky jsme zavzpomínali na Dalibora a jeho housle a po Starých zámeckých schodech jsme sešli na tramvaj. Počasí se nám celkem vyvedlo. Výlet jsme pochopitelně zakončili nákupem vánočních dárků. Podobnou trasu po pražských památkách měla o dva dny dříve i 6. B.

Štěpánka Švadlenková, 8. B, Foto: Mgr. Gabriela Vejvodová

6.C ochutnala čokoládu

Pondělí 10. 12. 2018 - Po druhé adventní neděli vyrazila 6. C pozorovat krásy vánoční Prahy. Královskou cestou jsme se dostali na Staroměstské náměstí, kde jsme nasáli atmosféru Starého Města, zhlédli orloj a obešli adventní trhy. Hlavní náplň dne však byla exkurze do muzea a výrobny čokolády, kde jsme zjistili, z čeho a jak se čokoláda vyrábí, a nakonec se i dosyta najedli čokolád z různých koutů světa.

Autor a foto: Mgr. Radek Miškovský

6. A vyrazila po stopách „Sametu"

V pátek 14.12. se žáci 6. A vypravili na exkurzi Po stopách 17. listopadu. Cílem bylo seznámit se s demonstrací, která se konala 17. 11. 1989. Na Albertově jsme si povídali o listopadových událostech roku 1939 a o životě před Sametovou revolucí. Poté jsme se vydali kolem Vyšehradu a Vltavy k Národnímu divadlu, pokračovali Národní třídou a připomněli si, jak demonstrace probíhala. Po exkurzi jsme si za odměnu prošli vánoční trhy na Václavském a Staroměstském náměstí.

Autor a foto: Anežka Procházková

8. A navštívila Werichovu vilu

Půvabnou budovu na Kampě, kde bydlel herec a spisovatel Jan Werich, si žáci 8. A prohlédli od půdy až po sklep. Navštívili byt Jana Wericha, seznámili se s jeho působením v Osvobozeném divadle, viděli Werichovy filmové i divadelní kostýmy, dozvěděli se zajímavosti o jeho životě i to, že ještě žije jeho vnučka Fanča. Exkurze skončila prohlídkou adventních trhů na Staroměstském náměstí.

Vánoce letem světem 2018 - Exkurze Karlova Koruna

Foto: Mgr. Hana Zubíková

V úterý 27. listopadu jsme se my žáci 5. C a 3. A vypravili do Chlumce nad Cidlinou. Navštívili jsme zámek Karlova Koruna, kde pro nás byl připraven program Vánoce letem světem. Nejdříve jsme procházeli nádherným zámeckým parkem, kde volně pobíhali pávi. Po malém rybníčku plavali kachny a kačeři. Po procházce jsme se vydali na samotný zámek. Byla nám velká zima, proto nás potěšilo, že se v jedné části zámku topilo. Paní průvodkyně nás provedla místnostmi, ve kterých jsme se mohli seznámit s typickými vánočními zvyky v různých zemích, např. v Rusku, Itálii, Norsku, Americe i Česku. Na závěr jsme nakoupili suvenýry a autobusem se vrátili domů. Moc se nám to líbilo.

Žaneta Vajshajtlová, Vláďa Torn, 5. C

Basketové utkání ve Sportovním centru Tyršák

Nymburk proti Praze hrál,
spoustu košů při tom dal.
Fandili jsme moc a moc,
mysleli jsme, že je noc.
Hlasivky nám potom došly
z toho, jak jsme hodně řvali.
Nymburk házel dál a dál,
dokud 100 bodů nedal.
Všichni se nám podepsali,
pak do školy jsme odjeli.

P. Klazarová + L. Trangle Hoang za 4. B

Foto: Mgr. Věra Havelková

Mistři školám

Čtvrtek 22. 11. 2018 byl pro 2.-5. třídy naší školy a 1. stupeň všech nymburských škol zcela výjimečný. Nejen tím, že jsme mohli vidět jásat, mávat, skandovat a nadšeně tleskat paní učitelky, asistentky a asistenty, ale především tím, že bylo všude tolik radosti a nadšení.

Autobusy nás totiž dovezly postupně dopoledne na „Tyršák“ do ČEZ Sportovní haly Nymburk, kde jsme usedli se svými vlaječkami a transparenty a netrpělivě čekali na výjimečné historicky první dopolední basketbalové utkání v dějinách nejvyšší basketbalové soutěže v České republice. Další prvenství spočívalo v tom, že účastníky byli nejmladší diváci v historii.

Patnáctinásobný mistr ČR ČEZ Basketball Nymburk se utkal s USK Praha.

Fandili jsme jak o život a přineslo to své ovoce - a pěkně sladké! Naši „Nymburáci“ vyhráli vysoko 101: 56!

Než jsme odjeli na oběd, mohli jsme si nakoupit suvenýry, dát si podepsat od mistrů plakáty, byl vyhodnocen nejhezčí z

Pokračování na str. 9

Pokračování str. 8

transparentů a všemi transparenty jsme vyzdobili halu.

Věříme, že i my jsme měli na tak skvělém vítězství ČEZ Basketball Nymburk velkou zásluhu. Moc se nám tam líbilo a většina z nás se chovala hezky a náš tým jsme nadšeně povzbuzovali!

Z rozhovorů s dětmi 1. stupně sestavila Mgr. Jiřina Koláčná, Foto: Mgr. Jiřina Koláčná

A ještě jednou náš Větrník

MŠ Větrník se v březnu 2018 zapojila do grantové výzvy „**program - Zahrada hrou**“, po tříkolovém hodnocení, v říjnu 2018, úspěšně získala nadační příspěvek.

Děti, pedagogové, rodiče …… se mohou těšit na svou novou, vysněnou zahradu, která jim bude proměněna přímo na míru.

„Jsme moc rádi, že jsme získali tento příspěvek, který nám pomůže proměnit naši zahradu, „Zahradu skřítka Větrníka“. Našim cílem je u dětí vzbudit kladný vztah k přírodě, vybudovat podnětné prostředí pro děti a učitele, místo pro setkávání. Chceme, aby zahrada byla sama o sobě herním prvkem. ….“

www.nadace-promeny.cz

Nadace Proměny Karla Komárka je soukromá nezisková organizace, která podporuje přeměnu školních zahrad v inspirativní prostředí pro děti, které pomáhá rozvíjet jejich schopnosti, dovednosti, tvořivost a fantazii.

Křest a autogramiáda knihy Pohádky mašinky Lízy

U zrození této knihy byl spisovatel Jan Řehounek a ilustrátorka Anna Ruizlová. Děti z čtenářského klubu se zúčastnily (20. 11.) jejího křtu. Po autorském čtení paní učitelka tuto hezkou knihu koupila a nechala podepsat. Už se těšíme, až si ji ve škole přečteme.

Autor a foto: Mgr. Zdena Červová

LETEM SVĚTEM

PROJEKTOVÝ DEN O vánočního kapra se uskuteční v pátek 21. prosince na druhém stupni. Žáky čeká vědomostní kvíz i sportovní klání. Dále pak třídní besídky.

KONEC VYUČOVÁNÍ v pátek 21. prosince bude na prvním stupni po 4. vyučovací hodině, tedy v 11.40 hodin, na druhém stupni pak po páté vyučovací hodině ve 12.35 hodin.

DO OKRESNÍHO KOLA dějepisné olympiády, která se koná 16. ledna 2019, postoupili tři nejúspěšnější řešitelé školního kola - Tomáš Mašek (8. A), Štěpánka Švadlenková (8. B) a Petra Pijáková (9. A). Blahopřejeme.

PŘIHLÁŠKY NA STŘEDNÍ školy musí do 1. března podat žáci devátých tříd. Celkem bude v letošním školním roce vycházet 42 deváťáků.

ZIMNÍ DEN, projektový den ve všech třídách 1. stupně, proběhl v úterý 18. prosince. Fotodokumentaci přineseme v příštím čísle.

VÁNOČNÍ PRÁZDNINY jsou od 22. prosince 2018 do 2. ledna 2019. Škola opět začíná ve čtvrtek 3. ledna 2019.

Ohlédnutí za 100. výročím vzniku Československa

Retro týden ovládl celou Rafku - v dobovém oblečení i v barvách vlajky

Žáci i učitelé si s chutí oblékli retro šaty, vesty a klobouky, aby si připomněli kulaté výročí naší republiky. Následující den vyrazili do školy v barvách trikolóry a staré časy symbolicky uctili dnem bez mobilních telefonů. Akce se velmi vydařila.

Vzpomínky na minulost v rozhovorech s dědou a babičkou

Babi, dědo, vzpomínej..., bylo téma práce při hodině slohu v 8. A. V rozhovorech se svými blízkými žáci oživili ve vzpomínkách významné události naší republiky.

Dědo, říkali ti tvoji rodiče, co dělali v době vzniku první republiky?
Maminka ne. Tatínkovi, tvému pradědovi bylo v roce 1918 patnáct let. Studoval tehdy reálné gymnázium v Nymburce. K tomu pracoval v obchodě s koloniálním zbožím svého tatínka. Jeho starší bratři se v té době vraceli z první světové války, kterou prožili v Itálii.
Jak se vedlo pradědovi mezi válkami?
Dařilo se mu velmi dobře. Díky tomu, že se obchod jeho tatínka rozšiřoval a vzkvétal, mohl studovat na vysoké škole svoji oblíbenou chemii. Traduje se, že při praxi ve firmě Schicht se mu podařilo vyhodit celou laboratoř do povětří, ale naštěstí se nikomu nic nestalo.
A dědo, ty jsi také zažil první republiku?
Zažil, ale jen jako mimino. Narodil jsem se v roce 1936, za tři roky vypukla 2. světová válka a tím celá první republika skončila.

Prababi, kolik ti bylo let, když začala 2. světová válka?
V roce 1939 mi bylo pět let a žila jsem v té době v Hradci Králové.
Na co si vzpomínáš jako dítě?

Pokračování na str. 11

Vzpomínám, jak po městě chodili němečtí vojáci a zdravili se zvednutím pravé ruky do výše.

Co bylo v té době zakázáno?

Poslouchat cizí rozhlas, který vysílal zprávy z bojiště. Při neuposlechnutí mohli nacisté potrestat rodinu vězením nebo i smrtí.

Jak jste nakupovali jídlo?

Ve válce byly potravinové lístky, které vydával příslušný úřad. Byly vydávány měsíčně. Jednou za týden jsme jedli maso.

Co si pamatuješ o docházce do školy za války?

Když začaly houkat sirény, že se blíží letadla a bombardování, muselo se přerušit vyučování a jít se ukrýt do sklepa. Ke konci války byla škola zabraná jako lazaret (nemocnice) pro německé zraněné vojáky. Z toho důvodu jsme se chodili učit jednou týdně do spořitelny, muzea či jinam.

Když skončila válka, bylo ti 11 let. Na co si vzpomínáš?

Jednoho rána na začátku května 1945 jsem šla pro pitnou vodu ke kašně. V té době tekla z vodovodu voda nepitná. Všimla jsem si, že na domech visí československé vlajky a lidé stojí na rohu u plakátovací plochy. Byla zde vyvěšena kapitulace německé armády. Vzpomínám si, že se tam objevil německý důstojník, který plakát vzteky strhnul...

Dědo, kolik ti bylo let v roce 1968?

Maturoval jsem a bylo mi 20 let.

Jaká je tvoje první vzpomínka na vstup vojsk Varšavské smlouvy do Československa?

Bylo brzké ráno z 20. na 21. srpna 1968. Probudila mě moje maminka asi ve čtyři hodiny ráno a plakala. Slyšeli jsme silný hukot letadel nad našimi hlavami, protože jsme tehdy bydleli v Lysé nad Labem, a jako první bylo letecky obsazováno blízké letiště v Milovicích. Měl jsem jet do Prahy. Nádražní rozhlas však všechny cestující upozorňoval na střelbu na nádraží Vysočany a Těšnov. Někteří cestující odešli zpět domů. My jsme s bratrem do Prahy odjeli.

Bojovali jste nějak proti okupaci?

Ano, vykopávali jsme směrové ukazatele a měnili tak směr jízdy sovětských tanků. Vylepovali jsme plakáty s různými hesly. Jedním ze známých bylo „Lenine, probuď se, Brežněv se zbláznil.“

Jak probíhaly další dny okupace?

Československý rozhlas vyzýval všechny občany, aby zachovali tzv. pasivní rezistenci, aby nedošlo k prolévání krve. Zvláště staří lidé plakali a živě si vybavovali německou okupaci v roce 1939.

Babi, co si pamatuješ ze srpna 1968?

Můj tatínek byl v Milovicích vojákem. Českoslovenští vojáci po několika týdnech museli opustit letiště v Milovicích, protože ho zabrala sovětská armáda. Museli se přesunout na letiště do Pardubic a Čáslavi.

Co bylo s tvým tatínkem?

Nesouhlasil s okupací a vystoupil z KSČ (Komunistické strany Československa). Mohl na letišti zůstat už jen jako civilní zaměstnanec, jinak by ho vyhodili. Ze Zavadilky dojížděl do Pardubic každý den a zůstal zde 25 let až do důchodu.

Babi, co bylo na té době po srpnu 68 nejhorší?

Nejhorší byla nejistota. Zoufalý nedostatek informací o politickém dění, i když jsme někdy zaslechli nějaké zprávy z vysílání Svobodné Evropy. Byli jsme zmateni, ničemu jsme nerozuměli. Nikdo z nás nevěděl, co bude dál, co nás všechno čeká.

Babi, kdy a čeho ses nejvíce bála?

Když přišla Sametová revoluce v roce 1989, oba moji synové studovali v Praze a účastnili se osobně demonstrací. Hlavně ten jeden. Převážel a rozšiřoval zakázané materiály. V té době jsem se nejvíce bála o ně. Denně jsem čekala, jestli se vrátí domů, jestli je nezavřou nebo jestli se jim něco nestane.

Když jsi byla malá, po čem jsi nejvíce toužila?

Ve statku dělávali vánoční trhy. Tam jsem zahlédla plátěného kašpárka, kterého jsem si moc přála. Protože můj tatínek zemřel a maminka se o nás tři sourozence starala sama, neměli jsme moc peněz, maminka mi po nocích ušila podobného kašpárka. Nejdříve jsem byla zklamaná, že to nebyl ten samý z trhů, ale po letech jsem to pochopila a o to víc jsem si ho vážila.

Obrázky zdroj Internet

Připravila Mgr. Zdeňka Léblová

Pokračování str. 3

Foto: Mgr. Gabriela Vejvodová

SPORT Rafka patřila florbalu, na medaili ale nedosáhla

V posledních měsících v roce hostily tělocvičny Rafky soutěže ve florbalu.

Foto 3x: Valentýna Kůrková, 6. A

V úterý 23. října to bylo oblastní kolo ve florbalu **smíšených družstev žáků 4. a 5. tříd**. Turnaje se zúčastnilo celkem 6 týmů. Po napínavém boji si odnesla vítězství ZŠ Václava Havla Poděbrady. Náš tým předváděl pěknou hru a skončil na 4. místě.

20. listopadu se konalo okresní kolo ve florbalu **chlapců 6. a 7. ročníku**, kterého se zúčastnilo 11 týmů. Naši hráči přes nasazení do finále nepostoupili.

Další okresní kolo ve florbalu, které proběhlo 26. listopadu, patřilo tentokrát soutěži **dívek 8. a 9. ročníku**. Nastoupilo do něj pět týmů, bezkonkurenčním vítězem se stala ZŠ Loučeň. Náš tým skončil čtvrtý. V této kategorii si zahrály mimo soutěž i naše dívky 6. a 7. tříd, protože ve své kategorii neměly žádné soupeřky.

Florbalová klání na Rafce ukončilo v úterý 4. prosince okresní kolo ve florbalu **chlapců 8. a 9. tříd**. V tvrdé konkurenci třinácti mužstev vyhrála ZŠ Komenského Nymburk, tým Rafky se do finále neprobojoval.

Za ZŠ Letců R.A.F. nastoupili:

4. a 5. tř.: Skořepa, Skopalík, Znamenáčková, Bajerová, Novotný, Lener, Honzák, Luňáček, Homolka, Rosůlek, Malý

6. a 7. tř.: Urda, Štejnar, Lochman, Zbejval, Lhota, Krumpholc, Šťastný, Starý, Janoš, Holubová, Bělinová, Bajerová, Znamenáčková, Mudrochová, Šimáčková, Hubálková, Houdková

8. a 9. tř.: Opřátková, L. Dvořáková, Janečková, K. a T. Vodičková, Čížková, Bímová, Pijáková, Červinková, Novotná, Hájková, Hofmanová, Březovský, Drahokoupil, Provazník, Špes, Šimek, Červinka, Čálek, Mašek

Adventní výlet s družinou do Toulcova Dvora v Praze

Už je to tady! Těšily se děti ze školní družiny.
V úterý 20. listopadu s nimi vyjely paní vychovatelky Hradecká a Bartošová na adventní výlet do Toulcova dvora v Praze. Všichni zde načerpali atmosféru českých Vánoc. Prostorem zněly koledy a voněly perníčky.
Víte, kdy chodí Barbora? Co dělá Lucie? A jak vypadá Ambrož a Perchta? Děti z družiny už to vědí. Kromě nových poznatků o lidových tradicích si děti domů odvezly plno drobných vlastnoručně vyrobených vánočních ozdob a dobrot (řetěz ze slámy, andělíčka z ovčího rouna, perníčky, čertíka a medovou svíčku).
Cesta domů jim rychle uběhla při pohádce S čerty nejsou žerty a celou vánoční atmosféru dokreslily vločky prvního sněhu, které poletovaly za okny autobusu.
Všem se výlet líbil a na koho se nedostalo, může se přihlásit na další, který bude ŠD pořádat před Velikonocemi.

Autor a foto: Ludmila Bartošová, vedoucí vychovatelka

Mazlíčci se vracejí

Rádi bychom obnovili rubriku o mazlíčcích. Budeme rádi, když nám pošlete nebo přinesete článek o vašem mazlíčkovi i s jeho fotkou, abychom je mohli zveřejnit.

Stuart je chlapík

Naše rybička se jmenuje Stuart. Druhově patří mezi bojovnice pestré. Avšak jeho zbarvení připomíná písek. Kdybychom se na něj zadívali, všimli bychom si bledě modrých odlesků na ploutvích. Krmíme ho společně s mou sestrou jednou denně krmivem podporujícím jeho zbarvení. Musíme dbát na to, abychom ho nepřekrmili. Jednou týdně mu pečlivě vyčistíme akvárium a vyměníme vodu. Stuart nepotřebuje vodu filtrovat, ale na odstranění kovů z kohoutkové vody mu do ní přidáváme 10 ml čistícího přípravku. Stuarta jsme domů přivezli 11. 5. 2018 a jméno dostal po zesnulém kocourovi naší babičky. Když jsme ho přivezli, byl drobný, ale teď je z něho pořádný rybí chlapík.

Autor a foto: Štěpánka Švadlenková, 8. B

Pátého prosince

Čerti, Mikuláši, andělé,
už byla adventní neděle.
Přišli jste pátého prosince,
abyste dali dárky do hrnce.
Dneska je váš krásný den,
co vylepšuje ten týden.
Ať na Mikuláše nikdo nezlobí,
jinak se čert na něj rozzlobí.
Když hodní naopak budete,
tak spoustu dárků najdete.
Karolína Tomešová, 3. A

HÁDANKY

Co padá, ale nikdy se nezraní?

.

Co je pro sněhuláky obdobou laserové pistole?

Jak se správně říká starému sněhulákovi?

Správné odpovědi na str. 16

Škola se oblékla do vánočního

Malé prstíky žáků na prvním stupni vytvářely nápadité vánoční dekorace a obrázky, které zdobí prostory školy. *Foto redakce*

KŘÍŽOVKY

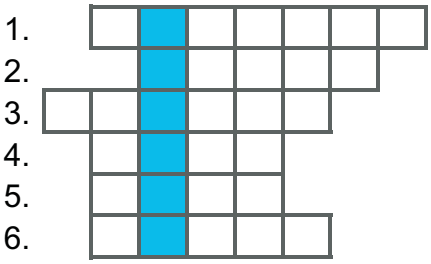

1. Zmrzlý kus ledu visící ze střechy
2. Náš největší šplhavec ..... černý
3. Doplň text koledy: Nesem vám
4. Mikuláš, ... a anděl
5. Padá v zimě
6. Lípa je náš národní .....

Připravila Štěpánka Švadlenková, 8. B

VTIPY O VÁNOCÍCH

„Co vás tak táhne na hory?" ptá se mladík slečny.
„Lanovka."

Mámo, cítíš to? Vůně vanilky, vánočního cukroví…
Cítím, cítím - sousedi se ale mají!

Vybral Lukáš Kos, 7. A

Lukáš Kos, 7.A

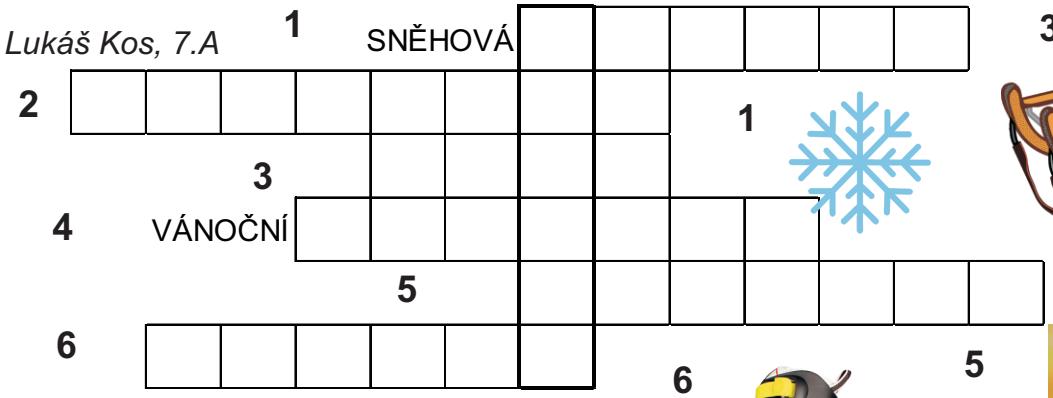

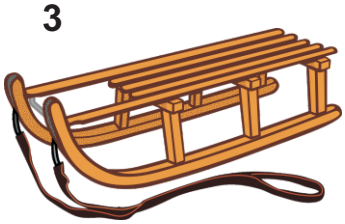

BLUDIŠTĚ

Najde chlapec svůj dárek?

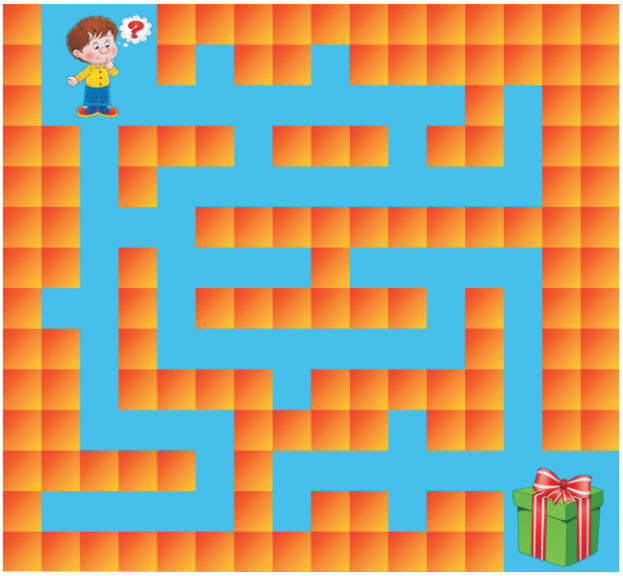

Připravil Jakub Weiss, 7. B

O Vánocích jen samou radost,
nikomu ať nevzpříčí se rybí kost.
Salátu hojnost i cukroví,
ať se na sebe nikdo nezlobí.
Přejeme všem jen pohodu,
neuklouzněte někde na ledu.
(pokud bude)
Sněhové radovánky dětem,
vždyť uběhne to volno letem.
Silvestra oslavte vesele,
ať se vám prvního dobře vstává z postele.
V novém roce jen to nejlepší,
ať netrápí vás žádné „hepčí".
Nemoci žádné, jen štěstí nůši.
Ať nesouží nic vaši duši. *Redakce*

Obrázek nakreslila Verča Hermanová, 6. A

Redakční rada:

9. B - Veronika Jirásková, Bára Novotná, Tomáš Horálek, Eliška Šulcová, 9. A - Veronika Elišková, 8. B - Karolína Aubrechtová, Kateřina Čížková, Štěpánka Švadlenková, Jakub Weiss, 7. C - Aleš Balšánek, 7. B - Jan Zelenka, 7. A - Lukáš Kos, 6. A - Vendula Bajerová, Veronika Hermanová, Zuzana Hubálková, Adéla Lišková, Valentýna Kůrková, Mgr. Milena Zahrádková, Mgr. Zdeňka Léblová

Sníh, fěn na vlasy, louže